

2009. IX. évfolyam 3. szám

VADÁSZRÉSZ

A CSONGRÁD MEGYEI VADÁSZOK LAPJA

Rékasi Csaba festménye

m ű v é s z p o r t r é

RÉKASI CSABA

1965-ben városlakóként születtem Székesfehérváron, de már gyermekkoromban is csodáltam a természetet, amelyet megpróbáltam megörökíteni kisebb-nagyobb sikerrel. Középiskolás éveimet a vadászat mesterségének kitanulására fordítottam. A festészet szakmai fogásait egy székesfehérvári festőművész segítségével sajátítottam el.

Csongrádi kötődésem munkával kapcsolatos. 1993-1994 évben az akkor még egyben működő Tisza-Marosszög vadásztársaságnál dolgoztam, mint hivatásos vadász.

Felejthetetlen látvány-élményekkel gazdagodtam azon a vidéken. A nyári Tisza-part, az őszi ártéri erdő, téli apróvad vadászatok és a tavaszi óz megfigyelések hangulata köszön vissza képeimen. Zala megyében egy vadregényes kis településen élek, Nagyhorvátiban.

Év végére

Mint ahogyan mindannyian hozzáírhatunk egy évet a felettünk eltelt időhöz, a Csongrád megyei Vadászkamara és Vadászszövetség életében is eltelt egy év. A Vadászkamara idei esztendője nem csak „egy év volt a sok közül”, hanem a 2005 év végén megválasztott vezetőség mandátumának lejáratának éve volt ... vagyis a választás éve.

A korábbi vezetőség úgy fogott a munkájához, hogy azon cél vezérelte: válasszanak meg bennünket munkánk és eredményeink alapján újra, és ez történjék a lehető legnagyobb létszám mellett és a lehető legnagyobb egyetértésben. A vezetőség változatlan felállásban nem tudta végigdolgozni a ciklusát, több vezetőségi tag is lemondott a tisztségéről ... mint ahogyan az egyébként talán természetes is, ha „összeválasztanak” embereket egy testületbe, és nem egymást jól ismerő, tisztelő, és együttműködni képes emberek vállalják az irányítást...! Sajnos a vadászok közössége alig különbözik a magyar társadalom egészétől, hiszen kis csoportok képesek irányítói szerepbe kerülni a sajátosan „kitalált” rendszer következményeképp ... akik aztán nem feltétlenül azt az utat járják be a pozícióba kerülésük után, mint amiről előzetesen beszéltek! A mai magyar vadászati igazgatásban vezető szerepet vállalók legtöbbször üres pad sorok és érdemi, kidolgozott javaslatot nem tevő hallgatóság előtt kénytelenek olyan kritikákat hallgatni, amelyekhez a legkritikább esetben tartozik tárgyi tudás, erkölcsi tartás, és korrekt magatartás...!

Azt gondolom, az egyik sarkalatos pontja egy társadalmi megbízatásnak, hogy a vezetőség tagjai aktív gazdasági és társadalmi életet élnek-e – és emiatt különösen napjainkban tudják-e értékelni az egymásra utaltság erejét és felelősségét – vagy érdeminek nem nevezhető napi tevékenységük mellé „bevállalnak” még jól hangzó funkciókat, amihez egyébként semmi konkrét érdek nem kapcsolódik a tiszteletdíj és a saját vélemény hangoztatásán kívül! Sokszor ért az a bírálat, hogy úgy vezettem a Kamarát, mint egy magánvállalkozást... Azt gondolom, ez lehet, hogy jót is tett volna a testületnek! Ami ennek az ellenkezőjét bizonyíthatja az az, hogy egy – a mostani választáson 6 szavazatot kapott – vezetőségi tag éveken keresztül rombolhatta büntetlenül a Kamara tekintélyét minden lehetséges fórumon az FVM-től kezdve a bíróságokig bezárólag. A Kamara volt sportvadász alelnöke, és az említett vezetőségi tag bíróságra ment az igazáért a saját maguk által korábban „nagyvonalúan” nem igényelt tiszteletdíj utólagos megszerzéséért ... és hosszú percekig bizonygatták a bíróságon, mennyire nem mondtak le soha a tiszteletdíjról... Ezek az emberek egyébként a saját közvetlen környezetükben is feljelentettek mindenkit, akikkel együtt vállaltak közösséget, akikkel együtt szereztek meg vadászati lehetőséget! Szép lassan ott tartunk, hogy azok az embe-

rek, akik valóban tiszteletdíj nélkül dolgoznak, és áldozzák a szabad idejüket és energiájukat egy közösségi cél megvalósítása érdekében, azoknak bíróságon kell hogy megvédeniük a tisztességüket akár egy névtelenül elküldött feljelentés alapján...! A múltat igyekezve lezárni, szeretném ezúton is mindazoknak a tudomására hozni az álláspontomat, akik szeretnének engem és a Kamara vezetőségének tagjait bármilyen módon besározni:

a Kamara korábbi és különösen az idén megválasztott új vezetősége tisztességesen igyekezett egy egyáltalán nem egyszerű feladatot megoldani, melynek végrehajtása során minden bizonnyal követtünk el hibákat. Azonban a hibák elkövetése nem párosult szándékossággal, és azt gondolom csak az követ el hibákat, aki dolgozik! Aki mindig csak kritizál, annak előbb-utóbb rá kellene döbbsennie arra, hogy egy közösség moráljának és működőképességének végét jelenti a problémák „külső segítséggel” történő megoldása! Az utolsó része ennek a gondolatnak az etikai vetület vizsgálata, hiszen a hangosan a „juszukat követelők” nem restelltek a Kamara minden lehetőségét kihasználni, mielőtt „háborút hirdettek”... Csak példaképp: az említett sportvadász alelnök és vezetőségi tag is „természetesen” elutazott a Kamara költségén Oroszországba egy néhány napos vizontlátogatásra...

Ezt a fórumot is szeretném kihasználni arra, hogy az éves összefoglalásban köszönetet mondjak mindazoknak, akik nagy odaadással végeztek a munkájukat, akik valami miatt esetleg korábban megváltak a tisztségüktől, de nem bomlasztani hanem összekovácsolni igyekeztek a Vadászkamarát, akik sok időt és fáradságot vállaltak mások munkájának elismertetése érdekében, akik sem akkor, sem azóta nem vettek fel tiszteletdíjat ezzel is a Kamara lehetőségeit bővítve, és akik önként vállaltan nem részesültek semminemű kamarai kitüntetésben vagy más elismerésben. Köszönettel tartozom az előző ciklus küldöttei közül is azoknak, akik részt vettek a kamarai munkában, és jelenlétükkel, esetenként szavazataikkal segítették a Vadászkamara munkáját.

Szeretném pár gondolattal kiegészíteni a 2009 évi kamarai választások eseményeit. Talán soha ilyen kevesen nem vettek részt a választáson, pedig a lehető leghatározottabban volt meghirdetve

és előkészítve. Magam is nagyon sokat publikáltam azért, hogy minél többen legyenek ott a küldött választó gyűlésen, nem sok sikerrel. Pedig azt gondolom nem árt rávilágítanom: a támogatást is fontos a személyes jelenléttel demonstrálni, mert egy szervezet értékmérője a szervezet rendezvényein való megjelenés mérőszáma, a döntés hitelességét pedig a döntésben résztvevők száma nagyban befolyásolja. Tudom, hogy sok vitától volt hangos az elmúlt pár év, és minden bizonnyal sokan bele is fáradtak a céltalan és oktalan ... de leginkább parttalan vitákba, de ezt a helyzetet megváltoztatni csak határozott vélemény-nyilvánítással, érveléssel, markáns

többség megszólításával és megnyerésével lehet. Gondoljunk csak bele, a 2005 decemberi szavazás a külföldi magyarokkal kapcsolatban milyen eredményt hozott ... csak azért, mert az emberek szükséges többsége nem nyilvánított véleményt! Azt sikerült elérni nagy költséggel, hogy eredménytelen lett egy népszavazás ... ez pedig minden más eredménynél nagyobb kudar! Hamarosan sokkal nagyobb horderejű kérdésben kell minden magyar állampolgárnak határozott döntést hoznia, és nagyon bízom benne, hogy ezt a döntést meg is fogja mindenki hozni!

A 2009. évi választások néhány ponton ismét változásokat hoztak a Vadászkamara vezetőségét illetően, hiszen pl. a sportvadász alelnöki pozícióba – talán nem véletlenül – egy vadászholgyet választott a küldöttek többsége. A vezetőség az új tagok álláspontját és elképzeléseit az elkövetkezendő időszakban fogja megismerni és beilleszteni munkatervébe, de azt kijelenthetem egy egységesség tünő, és a magyar vadászati jövőjéért tenni akaró – ezen belül a megye vadászati és vadgazdálkodási problémáira megoldást kereső – vezetőség állt össze a küldöttek akaratából. A megújult FB szándékával megegyezően a vezetőség munkája teljesen transzparens lesz,

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

a kamarai honlap minden információt tartalmazni fog, és igyekszünk minden olyan korábban felmerült működési problémára is rávilágítani illetve megoldást találni, amelyet akár országosan is szükséges lehet majd alkalmazni.

Alapvetésekben természetesen megállapodtunk a vezetőség tagjait illetően: a vezetőség döntő részben nem vesz fel tiszteletdíjat, ezzel nagymértékben növelve a felhasználható forrásokat, a rendelkezésre álló forrásokat a megyei vadászat és vadgazdálkodás, illetve a megye hivatásos és sportvadászai érdekében használjuk fel, és évente néhány olyan rendezvényre fektetünk hangsúlyt (és persze biztosítunk forrást!), amely kellő látogatottsággal bír, és amely olyan mértékben szolgálja a vadászat érdekeit, hogy az „megtérülő befektetés” legyen. Már szeretnénk bejelenteni, hogy 2010 év során a **Hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Napok** kiállításon szeretnénk ismét megjelenni április hónapban, és 2010 augusztusában Szegeden szeretnénk megrendezni a **Megyei Vadásznapi** nevű ünnepi fesztiválunkat. Természetesen részt fogunk venni az **Országos Vadásznapi** is, mely **Pécs**re kerül megrendezésre az Európa Kulturális Főváros eseménysorozat keretein belül. Tovább kívánjuk támogatni a megyei vadászkiértős mozgalmat, több alkalommal szeretnénk a hivatásos vadászok képzésére alkalmat találni, folytatni szándékozunk a vadászkiértős képzését és esetlegesen kiállításokon – versenyeken való részvételét, valamint amennyire lehetséges minél egyszerűbben szeretnénk a vadászcím kiadásával kapcsolatos procedúrát megoldani, a vadászokhoz ezt a szolgáltatást „közelebb” vinni. Fontosnak tartjuk az egyéni alapon vadászok képviselőit, kiemelten szeretnénk foglalkozni a vadászkiértős és vizsgáztatással, a koronglövészet népszerűsítésével meg akarjuk mutatni a vadászoknak az eredményes és biztonságos apróvad vadászat lehetőségét, és végül de nem utolsósorban, a kamarai helyiségekben a Megyei Vadászklub beindításával tartalmas és érdekes elfoglaltságot és társasági életet szeretnénk elsősorban az idősebb vadászaink számára biztosítani.

Nem szeretnénk megfélemlíteni a **Megyei Vadászszövetséggel** való együttműködésről sem, hiszen a megye két vadászati szervezete nem létezhet szoros együttműködés nélkül... egymás „működési területének” maradéktalan tiszteletben tartása mellett. A vadászatra jogosultaknak is van „elég baja” hiszen nem elég a költségek megállíthatatlan növekedése, a „vadkár-üzletág” megerősödése, még a vendégek elmaradásával, a vadhús hihetetlen alacsony árával és az egyre fogyó vadállománnyal is meg kell küzdeniük, amely természetesen a vadászati közösségek belső békéjét teszi tönkre... Meg kellene valósítani egy megyei összefogást a vadászatra jogosultak között legalább egy „próba évrre” és csak azért hogy bebizonyíthassuk magunknak legalább megpróbáltuk...! Ha a megye valamennyi vadászatra jogosultja egyforma tagdíj fizetése

mellett összeállna egy „a megye összes vadászati lehetőségeit kiaknázni szándékozó” szövetségé, amely az őzbak vadászatot keresztül a vadhús értékesítésig, esetleg a befogott mezei nyúl közös értékesítéséig is megpróbálná úgy szervezni, hogy kihasználja a mennyiség adta nagyobb biztonságot egy esetleges jobb piaci pozíció elérése érdekében... A Szövetséget ezen elképzelés megvalósulása nélkül is támogatjuk, hiszen a közösen használható infrastruktúra eleve jelentős megtakarítást jelenthet, és a szövetségi vagyon egyéb formában történő bevonása a megyei vadászársadalom működésébe még számos lehetőséget kínál...

Meggyőződésem, hogy egy megfelelő hatáskörrel és erőforrással bíró **Vadászati Hatóság** nélkül rossz irányba haladnánk. Ha azt gondoljuk, hogy majd a „saját területünkön” azt csinálunk amit akarunk, mert a Hatóságnak sem létszáma sem ideje nincs ellenőrzésre, akkor tévedünk. Szoros együttműködés, középtávú tervezés, és regionális gondolkodás lenne a kívánatos... melyhez jelen esetben a Kamara oldaláról minden feltétel adott. A megyénk szerencsés, hogy a Vadászati Hatóság valamennyi képviselője p a r t n e r ü n k, de a lehetőségeik korlátozott mivoltát meg kell értenünk! A későbbiek során is szeretnénk mindent megtenni azért, hogy az egymásra utaltság inkább erősítse a kapcsolatunkat, mint bármilyen alá-fölé rendeltségbe kényszerítsen bennünket.

Azt hiszem a megye egyik legjelentősebb vadászatra jogosultja is megérdemli a jó szó. A **Dalerd Zrt.** fontos partnerünk. Számos szakmai esemény rendezője vagy támogatója, valamint a megyei vadgazdálkodók szinte mind egyikét érintő földtulajdonosi pozíciója is meghatározó... E tekintetben is példaértékű az együttműködési készség, amit tapasztalhatunk irányukból ... nem véletlen a korábbi Kamarai Aranyérem jogos odaítélése az első számú vezetőknek!

Fontos feladat lenne a vadászatra jogosultak és az erdő-, illetve földtulajdonosok közötti viszonyt gazdasági alapokra helyezni

tovább gondolni ... de ez a megfelelő törvények híján egy-egy Társaság és a környezete megoldásra váró problémája marad még egy darabig.

Annál inkább fontos viszont, hogy a **környezetvédelem** – és ezen belül a nemzeti parkok – irányába, valamint a különböző „zöld” mozgalmak felé nyissunk ... őszintén, együttműködést ajánlva és remélve, és talán tennünk is kellene valamit (többet mint eddig!) a gyümölcsözőbb jövő érdekében.

Lennének persze országosan megoldandó problémák is, hiszen a fegyvertörvény elkészítő előírásai mellett az új erdőtvény is rengeteg konfliktus táptalaja lesz a későbbiekben, és végre jó lenne arra felé haladni a törvény alkotásban, hogy ne az „apparátus számára” feladatot biztosító nehézségek, hanem a működést és a gazdaságot segítő rendelkezések lássanak napvilágot a törvényekben és rendeletekben... Meg kellene változtatni a Társaságok működését ellehetlenítő gazdasági előírásokat, és fontos lenne olyan pályázati feltételeket is megteremteni, amely ennek az egyébként fejlődőképes ágazatnak adhatna lendületet. Nem szétaprózott „minimis” támogatások kellene valódi cél és elszámoltatás nélkül, hanem olyan programok, amelyekkel újra ide lehetne csábítani Európa vadászni szándékozó polgárait. A magyar szarvasbika és däm vad mellett – melyeket sajnos egyre több helyen úgy állítanak elő ... – ha az igazi al-

földi mezei nyúl és vadfácán is tud(na!!!!) olyan vonzerő lenni, amely nemcsak a „gazdag külföldieket” csábítaná magyar földre, hanem a külföldre egyre többet ellátogató hazai vadászok közül is sokaknak jelenthetne olyan vadászati kihívást, melyet sok esetben nagyobb feladat elegánsan és eredményesen végrehajtani, mint egy „...kerti jószágot a legfejlettebb technika segítségével agyonlőni...”. A sörétlövészet bizonyos szinten művészet és harmónia ... mely adott esetben egy-egy személy esetében könnyen összehozható az igazi vadászati fogalmával. Ha van magyar öntudat, akkor itt az ideje nekünk is arra fordítanunk az erőnket, hogy a meglévő adottságainkat itthon használhassuk ki a lehető legkisebb befektetéssel, és arra fordítsunk forrást, hogy az egyébként a környezet számára sem előnytelen élőhely-fejlesztéseket az Alföldön az apróvad állomány érdekében használjuk fel. Természetesen itt lenne óriási jelentősége a Nemzeti Vadgazdálkodási Programnak, mely immár 4-5 éve várta magára, és mely alapján lehetne pályázatokat kiírni és megvalósítani az

egyébként nem feltétlenül minden szempontból előnyös EU pénzekből támogatottan!

Természetesen ehhez az Alföldet, mint az apróvad hazáját is markánsabb képviselőt illethetné meg a vadászati irányításban, és meggyőződéssel állítom lennének ezen a vidéken is olyan „érdekképviselők”, akik új szempontokat is fel tudnának vetni egy-egy vita során a törvények kialakításakor.

Az elmúlt kamarai ciklusban dolgozók számos eredményt fel tudnak mutatni, büszke lehet mindenki, ha tett valamit a megye vadászársadalmáért. A következő ciklusnak és vezetőségnek is megvan a feladata, hiszen a legfontosabbnak látszó dolog talán a jövőnk és a „fenn tartható vadászat” jövője érdekében a külföldi állampolgárok földvásárlási moratóriumának közelgő feloldásának elhalasztásáért küzdeni, vagy annak feltételeit érdekeinknek megfelelőben megváltoztatni! Ebben sajnos a megyei szervezeteknek szinte kizárólag csak annyi lehetőségük van, hogy az országos választások során olyan vezetőket kell megbízniuk a vadászok

és a vadászat érdekképviselőivel, akik ezzel a feladattal meg tudnak birkózni! Van ebben a megyei küldötteknek is felelősségük, de sokkal inkább azt gondolom, itt lenne az ideje egy olyan „példátlan összefogásnak”, amely hitelt és hitet adhatna azoknak akik képesek és akarnak is tenni minden magyar vadász, a Magyar Vadászat jövőjének érdekében!

Ennek szellemében kívánok Csongrád megye vadászainak és vadászatra jogosultjainak békés és boldog Karácsonyt, sikerekben gazdag Új Esztendőt. Kívánok a Csongrád megyei Vadász-kamara küldötteinek és vezetőségének, valamint a Csongrád megyei Vadászszövetség választmányának és elnökségének sok munkát, eredményes együttműködést, bizalmi légkört és sok őszinte támogatót.

Hegyes Zoltán
a Csongrád megyei Vadászkamara és
Vadászszövetség elnöke

Nehéz örökség

Történetem abban az időben játszódik, amikor – akinek erre igénye volt – nagy kanállal fogyaszthatta a szocializmus eszmeiségét, és ha akarta, egy párt közül választhatott, hogy politikai ambícióit kamatoztathassa. Szóval az 1980-as évek első felében vadásztak az urak, akik akkor még csak elvtársak voltak.

A vadásztársaság első embere – aki legalább olyan fontos ember volt, mint az érkező vendég – jelezte, hogy Sz. elvtárs érkezik bakra vadászni. Tudtam egy-két dolgot az illetőről, többek között azt, hogy megyei vezető és biztos kezű puskás. Meg is érkezett pontosan a megbeszélte időpontban, és a platós UAZ-zal nekivágtunk a Tiszá-gátnak. Már 7-8 km-t autóztunk, de csupán tarvadat és fiatal reményteljes bakokat találunk. Ezidőben nem voltak ritkák a 200-300 fős rudlik ezeken a részeken telente, hiszen a hullámter akár 2 km széles is volt, és az itteni állomány érintetlenséget élvezett. Könnyű és hálás munka volt az árvízvédelmi töltésen barkácsolva vadásztatni. Ám e jeles napon sem a teremtő Isten, sem a vadászok szentjei nem vettek pártfogásba bennünket. A Tinó rampa és a Pusztai rampa között mégis felcsillant a remény. 25 évvel ezelőtt még olyan szemem volt, hogy vadásztársaim egyel is megelégedtek volna. (Mármint, hogy nekem elég volna egy is.) A hamvas szerdában, úgy 150 méterre az egyik kubikgödörben egy középkorú bak fejét és nyakát pillantottam meg. Szeretem a szép bakokat, de a jó bak lázba is hoz, és megdobogtatja a szívemet. Na, ez egy jó kis bak volt! Az agancsa mindössze kisujnyi, de sötét, tompa végű, közel a gombnyársas minősítéshez.

- Látja-e Sz. elvtárs, ott jobbra, egy óra tájon? – tettem fel a provokatív kérdést számomslóban lévő vendégünknek. (A gépkocsi orra mindig 12 órát mutatott, és ehhez tudtuk igazítani a löirányt és a látott vadat.)

- Az nem bak! – szolt a válasz.

- Lőhető bak. Meg tudja lőni Sz. elvtárs?

- Persze, hogy meg! – jött a biztos válasz, hiszen szégyen lett volna a vadőr előtt meghátrálni. Rövid nekikészülés, célzás, és a mi őzünk a lövés pillanatában, mint a colostok, úgy zuhant össze.

- Szép lövés volt! – dicsértem meg a vendéget, és a terepjarót felvezettem az elejtett vad vonaláig. Területünk legmagasabb pontjai a kunhal-mok és a Tisza-gát. Ez utóbbit a XIX. század második felében építették a Tisza szabályozása során Vásárhelyi Pál, Pietro Poleocappa és Széchenyi István tervei szerint. Ezt a kis adalékot tudni illik minden járgernek, aki területellenőrzés és vadásztatás során olyan jól tudja használni a közel 4.000 km hosszú árvíz-gátrendszer rövidebb-hosszabb szakaszát. Tehát a vendéget lese-gítve a terepjaróról megkerestük a szákmányt. Sz. elvtárs nem zuhant a nyakamba, ami nem is volt baj, ha figyelembe vesszük az én 70 és az ő 130 kilóját, hanem meghatottságát visszafogva fogadta az elejtőnek járó tőretet. Miközben föl-törttem a vadat, hallom ám hátam mögött az elvtársi reklamációt:

- Nekem Lajos *bakot* ígért!

- Bak ez Sz. elvtárs, íme a heréi! – mondtam kissé szemtelen tárgyilagossággal. Mély csend ült közénk, és mivel minden szempontból én voltam a kisebb fajsúlyú, elnököm vendégével hazafelé lövtem egy szép, szabályos hatos bakot, szűk 350 grammosat. Reméltem, hogy elve-szi a jó kis bak zsigerlése közben kimondott igazság fonákságát.

Retorzió nem volt, de ami miatt ez az emlék nehéz örökségként terhel, az Szegeden a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola klubhelyiségében lezajlott trófeabrálaton történt. Jön a mi vendégünk, és közli Szenté Lászlóval – aki er-

dész-tanár és a Csongrád Megyei Trófeabíráló Bizottság jeles tagja is volt -, hogy

Ezt a kis csutkát nektek adom szemléltető anyagnak!

Ennyit erről a trófeáról. Ezt tudva kicsit könnyebben bocsátok meg azon vadászoknak, akik – vagy fizetnek egy trófea begyűjtéséért, vagy két-három évet várnak rá és úgy jutnak hozzá, és ha nem szép az agancs, csak jó – nem hálások a kapott emlékéért és nem kedves emlékéért tekintenek az általuk szákmányolt trófeára. Emlékeim között van más hasonló jellegű örökség is, de arra majd máskor térek ki.

Igy Adventben csak azt kívánom vadőröknek és sportvadászoknak egyaránt, hogy emlékeink, trófeáink méltó megbecsülést kapjanak, nem elsősorban a falon, hanem a legföltettebb és legdrágább helyen, a szívünkben!

Pongó Gyula

VADÁSZRÉS Z

A Csongrád Megyei Vadászszövetség
és OMVK Csongrád Megyei
Területi Szervezetének lapja

Kiadó:

Hegyes Zoltán

Szerkeszti a szerkesztőbizottság:

Komoly Tamás titkár (30) 239-4922

Márok Tamás főszerkesztő (30) 913-9205

Marsovszky István

Mráz János grafika (30) 943-6299

Pongó Gyula, Marjai Péter

Szilágyi Péter

Címe: 6721 Szeged, Irinyi János u. 1.

Tel./fax: (62) 420-362

ISSN 1589-0511

Nyomás, előkészítés:

Szoliter Nyomda - Tel.: (62) 222-485

Disznólesen Advent táján

Adventi várakozásunk elkezdődött. Ki-ki gyötri magát az esetleges ajándékok kiválasztásán, vagy legalábbis igyekszik elgondolkozni, hogy kit, mivel és hogyan ajándékoz meg. Én néhány estét ajánlottam fel magamnak, hogy disznólesen eltöltsem itt a Tisza hullámterében. Szeretem az erdő csendjét, mert megnyugtat, békeséget áraszt. Ilyenkor lehetőséget kapok a jelen múlt és jövőendő átgondolására. Meditálásomat csak néha zavarja meg egy-egy kutyaugatás a környező tanyákból, vagy a Tisza-hídon átrobogó vonat zakatolása. Szórómat időszaksosan látogatja disznó, ha feljön Szegvárról a konda, két-három napot időzik nálunk, utána nyolc-tíz napig csend van. Szokott jönni magányos kan disznó és két-három süldő is megtekinti a takarmány-választékot. Ez utóbbiak rendszertelenül kóborolnak a hullámtéren, de gyakran a mentett oldalon is, hol vadföldet látogatnak meg, hol az ősgyepet túrják fel, hol pedig a gát menti nádas laposokban kutatnak eleség után. Most is úgy 16 óra táján értem ki a szórómra, a kubik nyugati, Tisza felőli oldalára. Már két napja rendszeresen felelték a szóró etetőanyagát süldők, de egyik nap a köd miatt, másnap pedig a 21 óráig tartó eredménytelenség miatt adtam fel a lesen a várakozást. Persze távozásom után mindkét esetben megjöttek a disznók és minden ehető elfogyasztottak. Ma fogadkoztam, hogy kivárom őket. Csöndemet golyólövés és gyors becsapódás hangja törte meg 16 óra 36 perckor. Misi meglötte – nyugtáztam magamban. Tudtam, hogy kiült a kollégám által alig egy hete készített lesre, hiszen Jánossal, aki a Tisza árterének is hivatásos vadásza, kora délután beszéltem. Három perc múlva újra szólt Misi 30-06-osa, és az első lövést követő golyóbevégnél is erősebb becsapódás hangját hozta felém a délnyugati szél. Két disznó egy este nálunk nemigen lőtt még senki, Szegváron is csak Feri barátom tud ilyet produkálni. Már-már elkönyvelem magamban, hogy ma sem terem számomra babér, ám a szél egyre furcsább zajokat hoz felém a Tisza felől. Kiáltások hangzottak a tuskóösszetolás irányából, majd a Holt-Tisza medrénél lévő magaslestől.

Vadásztársam a helyi gáttörrel karöltve a második disznó nyomán elindult, s annak csapáját követve eltévedtek a sűrű fiatalosban. Közben a kubik mellől ágsúrolódás, valamint egy-egy roppanás jelezte, hogy súlyos léptek gazdája közelít szórómhoz. Úgy hatvan-hetven méterre lehetett, amikor fényt, majd hangokat érzékelek közeledni a kubikot a Holt-Tiszával összekötő cserkelő útról. A két jeles vitéz, feladva a nyomkövetést, megkönnyebbülve és meglehetősen hangos beszéd kíséretében jöttek el lesem mellett. Nem zavartam meg zajos gondolkodásukat. Négy-öt perccel később „Dölyfös” Miska mobilon kért elnézést, hogy vadászatomat megzavarta, én pedig gratuláltam az első lövéssel leterített 70 kg-os kocához, és sajnálkozásomat fejeztem ki a magányos kan elhibázása miatt. Egy gyalogakácot tört derékba a lövedék és így a kondát követő kant elkerülte a halál. (Mondanom sem kell, hogy a két csendháborító messze úzte tőlem a közeledő disznót.) Misi, – aki disznólövés terén nem áll hadilábon a szerencsével – beszélt a kollégámmal a sertést. Mélységes csend ült a hullámtér erdejére úgy 19 órától, és én gondolataimba temetkezve vártam az idő múlását.

Advent a Krisztus-várás ideje, és így Karácsony táján érdemes mérleget vonni múlt és jelen viszonylatában. Hálát lehet adni Istennek a kapott ajándékokért: békességért, családért, nemzetért, hitért, csonka hazáért, kitartó és igaz magyarokért, vadászatért... A hallható hangokért, a szép színekért, a természet szépségéért és csodálatos összhangjáért. Sorolhatnám oldalszámra a kapott ajándékok kifogyhatatlan tárházát, de nem teszem, inkább Atyal „megkérdelem tőletek: Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?” Sok-sok öröm és bánat miatt is zokoghatnánk, de én inkább kívánom nektek, hogy a hála könyvei mossák tisztára szívetek zugait, kisöpörve onnan csalárd irigységet, gyűlöletet, szeretetlenséget és kapzsiságot, a hazugsággal és önző számítással együtt. Szeretném és kívánom, hogy Isten legnagyobb ajándéka, az egyszülött Fiú, Jézus Krisztus szülessen meg a szívetekben és tanítson meg titeket és engemet is az igaz szeretet-

re. De hogy mindezt egy hiteles és igaz magyar vadász szívéből és tollából kapjátok – ne kézhez, hanem – szívhez, úgy hadd idézzek Wass Albert: Csoda történt című novelláskötetéből részleteket:

„Ködös téli éjszaka volt a Bakony fölött, szürke és fagyott, mint a halál. 1853-at írtak, s a Bakonybéli kőbányában magyar rabokat dolgoztatott a császár. Mintha az egész világ megkeseredett volna olyan kietlen és kilátástalan volt az a téli este. S abban a pillanatba a romkápolna Krisztusa megmozdult, s leszállt a szüette keresztfáról. Háttul valaki fojtottan fölzogott, s valaki elcsukló hangon énekelni kezdte: »Mennyből az angyal...« – Csoda történt... – ismételte a rabtört és körül nézett, de a különös idegen már nem volt sehol. Megszületett a Megváltó! Ma újra ilyen ködös, kietlen téli este van. De... figyeljétek csak! Mintha egy kicsike szellő indulna már megint. Figyeljétek az éjszakát magyarok! Lessétek az eget! Valaki csodatevő ott jár már köztetek. Előtte nincsenek zárt börtönkapuk, nincsenek szögesdrót kerítések, s minden fegyvernél erősebb fegyver van a kezében: a szeretet!

Házról házra megy. Irodáról irodára, őrszobáról őrszobára, hivatalról hivatalra. S lassan eloszlik fölöttetek a félelem és a kétségbeesés dermedt köde. S lassan, egymás után kigyúlnak odafönt a csillagok. S lassan, egymásután kigyúl az otthonokban is a régen látott öröm. Csak jó figyeljétek, hogy meghalljátok, amikor kopog!

S aki majd holnap fölmegegyen a bakonyháti elhagyott kápolnához, megláthatja tulajdon szemével: csak a szüette vén keresztfa van ott s a kitépelt szögek. A bakonyi Krisztus elindult újra, hogy karácsony országává tegye árva kis Magyarországot.”

Az 1953-ban, emigrációban írt kis novella, a bakonyi Krisztus karácsonyi legendája ma is igaz. Olvassátok el és érezzétek át, amit kívánok üzenni általa.

Üdve legyen a vadásznak, s a nem vadásznak.

Pongó Gyula

Vadászjegy érvényesítés 2010/2011

Felhívjuk kedves vadásztársaink figyelmét, a vadászjegyek érvényesítésére az alábbiak szerint szíveskedjenek felkészülni!

A vadászjegyek egy részének 5 éves érvényessége lejár, ezért cserélni szükséges. Ebből adódóan érvényesítés alkalmával szükség szerint új vadászjegy kiállítására kerül sor. Az új vadászjegy sorszámban szerepel a kiállító megye statisztikai száma, így a megyénkben kiadott valamennyi vadászjegy 06-al kezdődik. A vadászjegyszámot a megyekóddal (06) együtt kell a jövőben megadni, az egyéni és társas vadászat naplókba történő beírások alkalmával.

A Kamara címe: Szeged, Irinyi János u. 1. szám IV. emelet 421 ajtó.

A 79/2004 (V.4.) FM rendelet 50.§ 1. az Állami vadászjegy kiadásának, és egyéni lőjegyzék kiállításának, érvényesítésének, díját 10.000,-Ft-ban határozza meg.

A korábbi évek gyakorlatát követve a vadászjegyek egyéni, és csoportos érvényesítését 2010. január 4-ikével kezdjük. A vadászjegy egyéni érvényesítésére munkanapokon 9.00-14.00 óráig van lehetőség. A csoportos érvényesítés **2010. január 11-től január 22-ig** zajlik, a kihelyezett vadászjegy érvényesítés pedig **január 25-27-én és február 2-3-án**. Az egyéni kiváltókat kérjük,

lehetőleg ne a csoportos érvényesítés napján forduljanak kamarához vadászjegy érvényesítés ügyében! A csoportos vadászjegy-érvényesítés ütemezését mellékelten közöljük, de a vadgazdálkodóknak levélben is elküldjük.

Költségek:

Vadászjegy ára: **10.000,-Ft.**

Kötelező felelősség-, és balesetbiztosítás: a Garancia Biztosító vadászfelelősség-biztosításának díja továbbra is **1.000,-Ft/év.** (Garanciabiztosítás, csak a kamarai tagok részére áll rendelkezésre) Természetesen, minden vadász azzal a biztosítóval köt szerződést, amelyiket legkedvezőbbnek ítél. A vadászjegyhez kapcsolódó fele-

Zalányi Sámuel fotója

lősségbiztosítást a 2009. március 1-től 2010. február 28-ig tartó időszakokra kell kötni, és a biztosítási kötvényt magukkal kell hozni. Az érvénye-

nyilatkozat, illetve a megroggaldott irat ellenében lehet újat igényelni. Az eljárás díja 5.000.-Ft. Ha az okmányok pótlása rendőrségi igazolás

sítéshez a vadászjegy, a 2008/2009 évi lőjegyzék és vadászfelelősség biztosítás szükséges. Vadászjegyet érvényesíteni nem csak személyesen lehet intézni.

Kamarai tagdíj 3.000.-Ft/év. A 70. életévüket betöltött, és 2010 évben betöltött vadászok változatlanul kamarai tagdíjmentességet élveznek.

Vadászjegy és egyéni lőjegyzék ellopása, elvesztése, megroggaldása esetén, rendőrségi igazolás, írásbeli

alaján (pl. iratok ellopása miatt) válik szükségessé, akkor eljárási díjmentes, minden másokból történő pótlás, eljárási díjfizetés köteles.

Kérjük az érvényesítéskor a lakcímváltozást bejelenteni!

A gyorsabb és hatékonyabb tájékoztatás érdekében az e-mail elérhetőséggel rendelkező kamarai tagjainktól kérjük, a vadászjegy-érvényesítés alkalmával szíveskedjenek megadni elektronikus levelezési elérhetőségüket. (pl. a vadászokat érintő jogszabályi változások, Vadászrész megjelenés, vadásznap program, stb... kör-e-mail formában további lehetősége nyílna a kamarának, a tájékoztatásra.)

A Vadászjegyek érvényesítését március hónapban keddi, szerdai, csütörtöki napon 9.00-12.00 óra, április hónaptól kezdődően hétfői napokon 9.00-13.00 óra között végezzük.

Első vadászjegyet váltani valamint vadászjegyet, egyéni lőjegyzéket pótolni ettől eltérő időpontokban is lehet.

**Komoly Tamás
titkár**

Csoportos vadászjegy érvényesítés ütemezése 2010. évre

2010. január 11. /hétfő/:

9.00 óra Ruzsa és Környéke Vt.
10.00 óra Zákányszéki Ft. Vt.
10.30 óra Öttömösi Ft. Vt.
11.00 óra Pitvarosi Petőfi Vt.
13.00 óra Ásotthalmi Ft. VE.
13.30 óra Árpádalmi Községi Vt.
14.00 óra Maroslelei Ft. Vt.
14.30 óra Nagymágocsi Farmer Kft.

2010. január 12. /kedd/:

9.00 óra Földeáki Dózsa Vt.
10.00 óra Mindszenti Vt.
10.30 óra Tisza Bk. Vt.
11.00 óra Szegvári Vt.
13.00 óra Szakszervezeti Vt.
14.00 óra Vásárhelyi Róna Kft. Vt.
14.30 óra Kiss Ferenc Bk. Vt.

2010. január 13. /szerda/:

9.00 óra Dalerd Zrt.
10.00 óra Előre Vt.
11.00 óra Csanyteleki Új Élet Vt.
13.00 óra Székkutasi Petőfi Vt.
13.30 óra Erdőrendezőségi Bk. Vt.
14.00 óra Homoki Nagy István Bk. Vt.
14.30 óra Cserfa Bk. Vt.

2010. január 18. /hétfő/:

9.00 óra Őszesék és Környéke VE.
09.30 óra Csongrád Bokrosi Vt.
10.00 óra Csongrádi Május 1 Vt.
11.00 óra Csanádpalotai Vt.
11.30 óra Királyhegyesi Ft. Vt.
13.00 óra Kiszombori Marosszögi E. Vt.
14.00 óra Deszki Gazdák Vt.
14.30 óra Röszei Ft. Vt.

2010. január 19. /kedd/:

9.00 óra Szegedi Felszabadulás Vt.
10.00 óra Makó Marosmenti Vt.

11.00 óra Móra Ferenc Vt.
13.00 óra Csanytelek és Térsége Ft. Vt.
13.30 óra Domaszéki Ft. Széchenyi Zs. Vt.
14.00 óra Sándorfalvi Vt.
14.30 óra Móraalmi Árpád Vezér Vt.

2010. január 20. /szerda/:

9.00 óra Dorozsma-Domaszék Vt.
9.30 óra Kistemplom Tanya Vt.
10.00 óra Ópusztaszeri Vízügyi Vt.
11.00 óra Szatymazi Ft. Vt.
11.30 óra Körös-Éri Vt.
13.00 óra Hód-Mező Vadász Egyesület
13.30 óra Hódagró Zrt. Vt.
14.00 óra Üllés Potyondi Vt.
14.30 óra Eperjesi Gazdálkodók Egyesülete

2010. január 21. /csütörtök/:

9.00 óra Hunor Vt.
9.30 óra Dél-Tisza Vt.
10.00 óra Szentesi Új Barázda Vt.
11.00 óra Maros Vt.
11.30 óra Pankotai Agrár Rt.
13.00 óra Fábiansbestyeni Önkorm. Vt.
13.30 óra Szentesi Hubertusz Vt.
14.00 óra Dr. Nagy Endre Bk. Vt. Szentese
14.30 óra Mentett-Réti Vt.

2010. január 22. /péntek/:

9.00 óra Nagyréti Vt.
Szegedfish Kft.
Bogárzó és Környéke Ft. VE.
Bársony István Mg-i Szk. Isk.
Gazella Bk. Vt.
10.00 óra Szőreg Kübekházi
Hármashatár Vt.
OMVV Árpádalmi VG.
Hód-Vad Vadász és Termv. Khe.
Kék Galamb Bk. Vt.
Mártélyi Vadászok E.

11.00 óra Királyhegyesi Bk. Vt.
Gyurgyalag Bk. Vt.
Ásotthalmi Bk. Vt.
Szent Hubertus Csm.-i VE.
Körös Maros NP Ig. Montágpusztasportvadászok Millenium 2000.
Aranyfácán Bk Vt.
Fábiansbestyeni Kinizsi Vt.

Kihelyezett egyéni vadászjegy érvényesítés

2010. január 25. (hétfő): 9-15 óra
Hódmezővásárhely
Szakszervezeti Vt. vadászháza
Hódmezővásárhely, Táncsics M. u. 25.

2010. január 26. (kedd): 9-15 óra
Csongrád
Diana Szakképző Iskola
Csongrád, Jókai u. 14.

2010. január 27. (szerda): 9-15 óra
Makó
Makói Marosmenti Vt. vadászháza
Makó, Teleki u. 7.

2010. február 2. (kedd): 9-15 óra
Szentese
Új Barázda Vt. vadászháza
Csallány Gábor part 5. (Liget)

2010. február 3. (szerda): 9-14 óra
Ásotthalmom
DALERD ZRT. Ásotthalmi Erdészeti
Központi épülete
Kiss F. körút 82.

**Komoly Tamás
titkár**

Törvénymódosítás után

Ez év májusában hirdették ki a 2009. évi XXVIII.sz. törvényt, amely számos agrártárgyú törvény módosítása mellett, a vadászati törvényt (továbbiakban: **Vtv**) is jó néhány helyen módosította. A módosítások esetenként inkább csak „stíluscsinálás”, jelentősebb érdemi változtatás nélkül, *de bőven akad benne érdemi változtatás is*. A törvénymódosítás már hatályba lépett, végrehajtási rendelete azonban ezideig még nem jelent meg. Ennek ellenére úgy gondolom, nem lesz érdektelen, ha a T. Olvasó számára a legfontosabbokról némi tájékoztatást adok.

Mindjárt az elején: pontosították (v. kibővítették?) a *Vtv. hatályát*, amely most már az *állatkertben tartott vad kivételével minden vadfajra* (jelenleg 31 állatfajra) kiterjed, függetlenül attól, hogy az nyílt vadászterületen szabadon él-e, vagy akár vadászterületnek nem minősülő területen, zárt térben tarják-e?

Változott a vadászati jog hasznábérletére vonatkozó szabálya is. Az általános szabálytól eltérve, az agráriumhoz tartozó gazdasági társaság (de a szövetkezetek, erdőbirtokossági társulatok is) a *jövőben akár több vadászterületre is köthetnek érvényesen vadászati hasznábérleti szerződéseket*. Ennek csak az a feltétele, hogy a bérlendő vadászterület legalább 25%-án ők maguk gazdálkodjanak.

Nagyvadat zárt térben tartani – a már említett állatkert kivételével – csak engedély alapján *vadaskertben, vadsparkban és vadfarmon* lehet. A *vadfarm* új fogalom a *Vtv.*-ben: olyan biztonságos kerítést és gondos állat-egészségügyi felügyeletet igénylő nagyvad-tartást jelent, ahol az *élelmiszertermelés* a cél. Létesítése és üzemeltetése engedélyköteles. Védett területen az engedély nem adható ki.

Némileg változott a vadaskertekkel kapcsolatos szabályozás is. Most már valamennyi nagy-

vadfajunk vadászati célú vadaskerti tartása engedélyezhető. (tehát az őzé is!)

Fontos szabály, hogy *vadaskertbe csak nyílt vadászterületen befogott, vagy másik vadaskertből származó nagyvad telepíthető be*. E tekintetben kivételt képeznek a vaddisznóskertek, ahova – a vadászati hatóság engedélyével – vadsparkból, vagy akár vadfarmról származó vaddisznó is betelepíthető. Elvárás viszont, hogy az így telepített vaddisznó, *a fajra jellemző megjelenésű és fülkrotáliával életre szólóan megjelölt legyen*.

A „*Vadászati tilalmak*” törvénybeli felsorolása (*Vtv.* 37.§.), egy új bekezdéssel egészült ki. Eszerint: a vizes élőhelyeken a vízivad vadászata során tilos az ólomsörét használata. Ez a szabály végül is nem új keletű, mert alacsonyabb szinten, a *Vtv.* végrehajtási rendelete (79/2004 (V.4.) FVM. r. 59§.) már 2005. óta hasonlóan rendelkezett. *Vizes élőhelyeken az ólomsörét használatának tilalma tehát nem általános érvényű tiltás, hanem csak a vízivad vadászatára vonatkozik*.

A törvénymódosítás, a „*Vadászati idényekkel és tilalmi idővel*” kapcsolatos szabályok közé (*Vtv.*38.§.) beiktatta a *költőhelyekre vonuló ma-*

darak tavaszi vadászati tilalmát (38.§. (4)bek.). Mint ismeretes – az EU nyomására – jelen törvénymódosítást megelőzve, még az elmúlt év (2008.) nyarán törölték az erdei szalonka tavaszi vadászati idényét. Úgy tűnik tehát, egy időre pont került a nagyon is fájó szalonka-kérdés végére...

A *Vtv.*-ben teljesen új fogalomként jelenik meg a „*közösségi jelentőségű vadászható vad*” fo-

Bálint Sándor fotója

galma. A miniszter (FVM) rendeletben fogja meghatározni az ide sorolandó hazai vadfajainkat. Addig is – ismerve az EU madárvédelemre kihelyezett tv.-i politikáját (na és a hazai rendelet szövegtervezetét) – annyit tudni lehet erről, hogy nagyobbbrészt madarak kerülnek majd ebbe a csoportba. (Az erdei szalonka és vadászható vízivadjaink biztos ide kerülnek!)

A módosított *Vtv.* a továbbiakban úgy rendelkezik erről, hogy az ide sorolt vadfajok esetében, a vad védelmét szolgáló általános érvényű szabályoktól (vad és élőhelyvédelme, vadászati idények és tilalmi idők) engedéllyel eltérni, csak szigorú, a *Vtv.*-ben pontosan felsorolt esetekben (38/A.§.(1)bek. a-g. pont) és módon (38/A §. (2)-(3)bek.) lehet. A vadászati hatóság a fentiek szerint kiadott engedélyiben a vadászatra jogosultat részletes jelentéstételre kötelezi, és ennek alapján az engedélyezett tevékenységekről és annak eredményéről évente (emlősök esetében: 2 évente) jelentést továbbít az Európai Bizottság részére. (Hát, ezt az értelmetlen bürokráciát aligha lehetne fokozni...)

A bírságok kivételével, vagy egyéb retorziók (jogkövetkezmények) alkalmazásával kapcsolatban bevezetésre került az elévülés intézménye is. Nincs helye tehát a jogkövetkezményeknek, ha az erre okot adó eseményről a vadászati hatóságnak egy évet meghaladóan tudomása volt, vagy az esemény óta három év már eltelt (a *Vtv.* új, 82.§-a).

Marsovszky István

Bálint Sándor fotója

Alföldi disznóvadászat

Nem kívánom részletezni, hogy látásom szerint mi okozta a vaddisznó-populáció demográfiai robbanását, de hála Istennek, ez a csodálatos ösztönnel felruházott nagyvad állandósulni látszik a síkvidéki vadászterületeken. Nemcsak ott, ahol az erdősültség eléri a 10-15 %-ot, hanem az ennél szerényebb képességű területeken is. Talán ezen vadgazdálkodási egységek vadászai nem örülnek oly mértékben a vaddisznóvadászat lehetőségének, hiszen itt előbb-utóbb Demoklész kardjaként meg fog jelenni a vadkár a mezőgazdasági kultúrákban. Az alföldi területeken lévő nemzeti parkok is komoly veszélyforrásként tekintenek a sertevadra, hiszen földön fészkelő madaraink fészekaljit pusztítja, mint táplálékbazisának ínycsücsömegeit. Tehát a vadászok közül is sokan örömmel fogadják a csülkös vad térhódítását.

De a vadásztábor jelentős része örömmel veszi, hogy a disznó megjelenésével szélesedik a vadászható fajok – okkal, vagy ürüggyel, de határozottan fogyó – száma. Ahol a vadsertés számára csupán a kapásnövények biztosítják a fedett terepet, ott elsősorban a kukoricások betakarításáig van esély zsákmányt ejteni közülük. Ezek a területeken jóval kiszámíthatatlanabb a disznó mozgása, hiszen szinte bárhol lehet, de ha vannak dagonyázási lehetőségek a közelben, vagy locsolást biztosító csatornák, akkor ezen helyekre kihelyezett magaslesek a kitartó vadászok joggal várhatják a nagytestű kártevőket. Az ilyen területek csupán nyáron és ősszel adnak lehetőséget vaddisznóvadászatra.

Ott viszont, ahol erdőművelést folytatnak, vagy folyóparti galériaerdők, szélesebb hullámterek, esetleg komolyabb kiterjedésű nádasok biztosítanak életteret a szóban forgó nagyvadnak, ott az év bármely szakába leshetjük, hajthatjuk a disznót. Shakespeare is ezt feszegette az ifjú dán királyfival, amikor híre monológjában feltette Hamlet a kérdést: „*Lenni, vagy nem len-*

ni?” – *Lesni, vagy hajtani?* – *Az itt a kérdés!* A nyiladékokkal szabdalt, erdészeti kezelésben lévő erdőben biztonságosan és eredményesen lehet vaddisznóhajtást szervezni, de ennek a vadászati törvény komoly elvárásokat és korlátozást szab. Itt kérem a szakhatóság tiszteletre méltó és nálam komolyabb szakembereit, hogy a Vadászrész következő számában, – mint hivatalos és törvényes közeg – osszassa el ketyeinket és a sokak előtt még homályos, ködös teret világítsa be! Én a magam részéről nem ápolok nagyvadas területekkel vadászkapcsolatot, így nincs rálátásom a vaddisznóhajtásra, mint vadászati módra, de tudom, hogy nagy fegyelmzettiséget és több hozzáértést igényel, mint azt némelyek gondolják.

A hajtásokkal hosszabb-rövidebb időre lehet üzni a vadat a területről, főleg ha nem nagy erdőfelületekről van szó, bár a vad visszatér előbb-utóbb. A lesvadászat sokkal humánusabb a vad megtartását illetően. Ne mosolyogjatok ki, magatokat bölcsnek, hozzáértőnek valló vadásztársaim, hiszen a szerencsével hadilábon álló vadnak oly mindegy, hogy kutyafuttában érkezve, vagy csöndben, a táplálkozás vágy készletében kapja a halálos lövést. Sokkal szívesebben marad egy-egy körzetben a vad, ha nem üzzük, hanem lesekről vadászunk rá. Ez minden nagyvadfajra vonatkozik. Ami a hajtás mellett szól, az a nagyobb teríték reménye és az a tény, hogy bárki számára lehetőséget biztosít, ha melléáll az amúgy forgandónak minősülő szerencse. Persze a lesvadásztól sem tilt el senkit a vadászati törvény, de hogy itt eredményt tudjunk felmutatni, az nagy kitartást igényel. Ha kevés disznó mozog a kérdéses területeken, úgy kisebb esély van zsákmányszerzésre.

Radnóti Miklós hitvesének és nekünk írott versében így üzen a szerbiai haláltáborból: „*Ha kell, szívós leszek, mint fán a kéreg, de visszatérek*”. Neki nem sikerült valóra váltani ezen ígére-

tét, hiszen erőltetett menetben, tarkólövessel végeztek a mindenkit meggazdagító költővel, de kitarásra való biztatása a lesvadászat híveinek is szól. Tudom, hogy e vadászati mód igen sok pénzt igényel, takarmány, üzemanyag, és elsősorban idő formájában, hiszen azt mindenki tudja, hogy az idő pénz, és mi szegények vagyunk. De a lesekre fordított idő nem egyenlő az ablakon kidobott pénzzel. Ha figyelmesen és a természetre ráhangolódva töltjük lesünkön a vadászatra fordított időt, úgy kisebb-nagyobb csodák részeseivé és megtapasztalóivá válunk. Nem török pálcát egyik vadászati mód mellett sem, de a magam részéről a lesvadászatot támogatom. Szeretem a csöndet és ez sok ember jelenlétében ritkán tapasztalható meg. Ha jól választjuk meg a lesek és szórók helyét, ez sokat segít vadászataink eredményének megtalálásában.

Nálunk a hullámtér 50-450 méter széles, és ez már elég életteret nyújt a vadnak. A horgászok, erdészek sőt a vadászok is csendben mozgó emberek, nem zaklatják az erdő nyugalomát. Vannak azonban crossmotorokkal, quadokkal járó ifjú nyikhaj emberkék, akik unalmukban és anyagi, valamint szellemi kapacitásuk ösztönzésére őszszel és télen, délután, vagy éjszaka 2-5 fős konvojokban török szét az erdő csendjét, megfosztva azt nyugalmatól. Nem vagyok természetvédelmi őr, így nem tudom, mekkora az így okozott természetkárosítás, de „nagy élményt nyújt” a Holt-Tisza medrében, vagy a folyó partjái lesek alatt a terepjárók által keményre döngölt utak látványa. Nem látok bele ezen ifjú titánok lelkébe, de hozzájuk is szólnék: Ti tán nem tudjátok, hogy más embercsoportokkal, de főleg a természettel szimbiózisban kell élnünk?

Szóróink feltöltésének gyakoriságát a terület vadbősége erősen befolyásolja. Hogy ki mivel próbálja szórójára csalni a disznót, azt személye válogatja, színes a választék, hiszen a disznó mindenevő. A magam részéről a süldőket és kanokat lőném és lövetném, hiszen a törzskocákra szükség van az állomány fenntartása érdekében – már ha akarunk a területünkön disznót tartani. A törvény – gondolom etikai alapon, no meg a malacok felnevelhetőségének érdekében – télutón és tavasszal védi a kocákat, de így egyúttal azt is biztosítja, hogy ez a dinamikus vadfaj terjeszkedhessen és szaporodhasson. Nem akarok lavinát elindítani, de a rókát és minden ragadozófajt szaporodási ciklusában lehet leghatásosabban állományszabályozni. Itt hol marad az etika? Nekem, mint vadórnek, gyomorforgató a januári és februári őz tarvad vadászat azon része, amikor az öklömnyi, vagy nagyobb gidát kell zsigereleskor kifordítani a suta hasüregéből.

Ha igaz a mondás, hogy Párizs megér egy másikat, akkor ez a csodálatos tulajdonságokkal felruházott nagy túlélő, a vaddisznó is megérdemelne komoly értekezést, akár még e megyei lap hasábjain is. Én a magam részéről várom a hozzáértőbb és laikusabb vadásztársak gondolatait. Úgy gondolom, a kamara megyei vezetése nyitott a gondolatok közkinccsé tételére. De addig is vadászunk a disznót, hajtva, vagy lesen várva, de a szabályokat betartva úgy, hogy közben az etikát előnyben részesítjük.

Bálint Sándor fotója

Pongó Gyula

Amikor megérint Hegewald...

A német Drótszőrű Vizsla Klub Észak-Bajor Tartományi csoportja kapta a megtisztelő feladatot, hogy idén a 76. Hegewald házigazdái legyenek. Nagyszerűen megoldották a rájuk bízott szervezési feladatokat. Jól átlátható, könnyen értelmezhető megoldásokkal dolgoztak, mindezt családi hangulatban. Szervezésből szerintem ötösre vizsgáztak.

Idén 264 kutya és vezetője jelentkezett hivatalosan a fiatal drótosok fő-tenyészszelemléjére, és 219 kutya sikerrel is teljesítette azt. A Hegewald komolysága is mutatja, hogy ide már megfelelő háttérrel rendelkező fiatal (maximum 2 éves) kutyaival nevezhetnek. A képességvizsga, őszi tenyészvizsga, a meleg nyúllyom követési teszt, dűvadnál való viselkedés és a diszplázia mentesség alap követelmény. Azonban a belépőkártya megváltása még nem garantálja, hogy eredményesek leszünk. Itt ugyanis mindenből újra bizonyítani kell. Két nap kemény munka várt a vállalkozó kedvűekre.

A magyar Német Vizsla Klub vezetése több egyeztetést és tesztet szervezett az éves programok között, amelyen először 4 kutya vett részt, majd a további vizsgákat és a kiutazást egy vizslavezető: Bajusz István és kutyája vállalta – a

Klub támogatásával. E sorok szerzője Bajusz István és Bajuszházi Szíjjas Sobri „hűséges fegyverhordozójaként” élvezhette végig a vizsgát, amely nem kevés izgalmat rejtett magában. A Magyarországról kiutazó kis csapatunk tagja volt még Eppel János a Német Vizsla Klub elnöke, Gyurity József a NVK vezetőségi tagja, a drótszőrű német vizsla fajtaszekció vezetője, Bajusz Ildikó és Balázs Nikolett.

A Világszövetség is itt tartotta közgyűlését, ahol munkája elismeréseként Eppel Jánost a legmagasabb kitüntetéssel Hegewald Aranyjélnnyel jutalmazták. A kitüntetéshez ezúton is szeretnék gratulálni. A „diplomáciai sikerek” azonban itt nem értek véget.

Három napon át, feszített időbeosztással zajlottak az események körülöttünk. Első napon vízen kezdtünk. Sobri teljesítményével lenyűgözte a bírakat, elismerő szavakkal méltatták, és magas pontszámmal jutalmazták. Innen a küllemi bírálattal várt bennünket, ahol körültekintő bírálattal újabb jó pontokat gyűjthettünk be. Másnap hajnal hasadtával egy kis német faluban gyülekeztünk a mezei munkához. A hangulatos eligazítás után indulhattunk a következő megméretetésre. Kiegészülőzt teljesítménnyel ért vé-

get e kimerítő nap. Az est folyamán már felszabadult beszélgetést folytattunk a szálláson, ugyanis tudtuk, hogy sikerült eredményesen teljesíteni a „legek tornáját”.

Szombat reggel izgatottan, szinte az elsők között érkezünk meg a Hubertus misére, majd az azt követő szemlére. Idén egy lovarda szolgáltatja a helyszínt. Izgatottan keresgéljük a sorrendiséget meghatározó listát, azonban ezt nem sokkal a kezdés előtt osztották ki. Az örömtől megszólalni sem tudtam pár pillanatig. Ugyanis méltán lehetünk büszkéek Bajusz Istvánra és drótszőrű német vizslájára, mert Bajuszházi Szíjjas Sobri a 22. helyen zárta a 76. HEGEWALDOT.

Feltétlenül meg kell említeni azokat az elismerő szavakat, amelyek a díszkörben hangzottak el a német tenyésztési felelős részéről: „a Magyarországi Német Vizsla Klub jó úton halad a tenyésztésben. Követik a Németországban meghatározott irányvonalakat mind munkában, mind küllemben. Ezt Ők most itt be is bizonyították nekünk. Köszönjük”.

Balázs István

Első sor: Balázs Nikolett, Finta Ildikó. Hátsó sor: Balázs István, Gyurik József, Bajusz István, Eppel János. Kutya: Bajuszházi Szíjjas Sobri

Warrnambool 2009

Ez a cím nem sok mindenkinek mond valamit, csak néhány megszállott lövő számára árulkodó... Ausztráliában, ennek a kisvárosnak a közelében rendezték a 2009 évi korongvadász VB-t, melyet minden évben megrendeznek valamelyik részén a Földnek. Ez a sportág, a korongvadászat az elmúlt esztendő sikersportága lett. Azon kívül, hogy a magyar koronglövő sport

versenyző Özd és Baja környezete adta. A Csongrád megyei delegációból a hölgyek versenyében a sokáig kiváló versenyzést produkáló Juhász Lenke a 21., a veterán lövők közül a sándorfalvi Farkas Mihály 41., és a pusztaszeri Pletikoszity István a több száz fős senior korosztályban az erős középmezőnyben végzett. A csapat sok nehézség árán jutott ki Ausztráliába, mert a Kínán

de természetesen a völgyön keresztül „áthúzó” korongok és az örök kedvencként számon tartott nyúlkorong is „szépen szedte áldozatait”...! A legjobb lövő most egy fiatalember lett 187 koronggal, megelőzve ezzel a legjobb angol, francia, amerikai és olasz versenyzőket. A magyarok legjobbjá 167 koronggal végzett a 24. helyen, a többiek 137-121 korongot lőttek.

keresztül vezető út – fegyverrel – még „nincs kitaposva”... Az ausztráliai időjárás sem kényeztette el a lövőket, mert a „szígeten” a verseny idejének négy napja alatt – az egyébként nyári évszakban – a hőmérséklet nem haladta meg a 20 fokat (ami egyébként lenne nem rossz löni), ám az erős szél meg a szakadatlanul eső, bizony nem hétköznapi erőpróbara készítette a ver-

segyt. Az idei VB-re Csongrád megyét a nevezett 7 versenyző közül 4 fő képviselte, míg a többi 3

A VB-t 200 korongra rendezik, amely jelen esetben 20 lőállást jelentett, négy napig, napi 50 korongra. A változatosságra jellemző, hogy szinte minden típusú korongra lehetett löni, mert domináltak az ívesen és nagyon magasra dobott korongok, a távolról elindított és messze a lövők előtt becsapódó battue korongok, a midi méretű és általában magasan elfelé irányított korongok,

Rank	Name	Country
1	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
2	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
3	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
4	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
5	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
6	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
7	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
8	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
9	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
10	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
11	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
12	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
13	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
14	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
15	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
16	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
17	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
18	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
19	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
20	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
21	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
22	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
23	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
24	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
25	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
26	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
27	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
28	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
29	CHRISTOPHER GIBSON	AUS
30	CHRISTOPHER GIBSON	AUS

A nemzetközi mezőnyben legjobb magyar versenyző a csongrádi lőtérén gyakorolt, ahol egyébként sörétes fegyverrel való lövészetet is tanít, a megyei versenyzők jelentős része is ezen a pályán szerepelt a világszínvonalon is mérhető lőtudását, mint ahogyan a 2009 évi Magyar Kupa első helyezette a szintén megyei Beslity Ákos is itt gyakorol rendszeresen. A 2000 óta működő pálya, az azon végrehajtott fejlesztések és a szakmai műhelynek is nevezhető sörétlövő bázis mára meghozta eredményét, hiszen egyre-másra beérnek azok a befektetések, melyeket a korongvadászok folytatnak nagy élvezettel üzött szenvedélyük tökéletesítése érdekében. Ez annál is inkább fontos, mert ezeknek a lövőknek a jelentős része a vadászatban is bizonyította azt az alaptézist, hogy a lőtérén némi szakmai segítséggel biztonságos/eredményes fegyverkezelést lehet elsajátítani, ami a vadászatban is kiválóan hasznosítható. A fegyver biztonságos kezelése mellett talán a szerényebb lövészi lehetőséget is türelmesebben és egyben eredményesebben tudják a lőtérén gyakorlók kihasználni az éppen folyó apróvad vadászatok során.

M.T.

Várjuk a Csongrád megyei vadászokat a Vadász Klubba!

A Vadászrész 2009. 1. számában már hírt adtunk arról, hogy elkezdtünk megvalósítani egy régi tervet, egy megyei vadászklub létrehozását. A konkrét „indítást” a kamarai választások utánra gondoltuk.

A kamarai tagok, vadászok és a vezetés szándéka találkozott. Mindannyiunk véleménye, hogy hiányzik egy rendszeres, mindenki számára elérhető találkozási lehetőség. Egy hely, ahol ki-ki kedve és igénye szerint informálódhat, netán bővítheti ismereteit, kötetlenül beszélgethet, barátokra, vagy éppen vadászati lehetőségekre tehet szert, kulturális programon vehet majd részt. Ez a hely legyen akkor a címben is írt Klub.

A technikai feltétel – helyiség, felszerelés vétéséhez stb... – adott, humán töltést kell csupán hozzátennünk. Szeretnénk, ha a klubélet úgynevezett „alulról” íródna, a leendő érdeklődők, ta-

gok adnák a programjavaslatokat, tényleg azt csináljuk, ami mindenkit érdekel. A lehetőségekben belül a szakmai, anyagi, támogatást is biztosítja a megyei Kamara vezetése. Természetesen a belépés önkéntes, tagdíjmentes és a taglétszám korlátlan!

Az első klubnapot **január negyedik szerdáján 27-én 17 órai kezdettel** tartjuk, majd ezt követően február és március negyedik szerdáján. Aztán nyári szünet, októberben, novemberben ugyancsak negyedik szerda 17 óra. Helye a Kamara székháza (Szeged Irinyi J. u. 1 sz. IV. em. klubterem)

Ez nem jelenti azt, hogy nyáron szünetel a klubélet, hiszen a nyári programokat – melyekről előzőleg döntöttünk – ekkor majd megvalósíthatjuk. Az első alkalommal általános tájékoztatást adunk a tervekről, lehetőségekről, oda-

vissza alapon. Beszélgetnénk a választási eredményekről, az új vezetés programjáról, a 2010. évi megyei vadászati rendezvényekről, javaslatokról, azokon való részvételről általában, vagy éppen a Klub „színeiben”. Előzetes javaslatot is szívesen fogadunk! Nem titkolt szándékunk a nem területes vadászokkal az erőteljesebb „kapcsolatfelvétel”, hiszen Ők azok, akik érdeklődésele talán nem egészen megoldott.

Tehát, szeretettel várjuk az érdeklődőket a Klubba! Ezzel kapcsolatban érdeklődni lehet: omvkcsongrad@invitel.hu tel: 36/62/420-362 és/vagy dorogigeza@freemail.hu tel: 36/30/291-6034

Vadászüdvözzel:

Dorogi Géza
megyei küldött

Közös kamarai-szövetségi évváró

Közös évváró gyűlést tartottak a Csongrád Megyei Vadász-kamara küldöttei és a Megyei Vadászszövetség képviselői december 14-én. A Kamara Irinyi utcai székházának földszintjén mintegy százán gyűltek össze.

Hegyes Zoltán, a Kamara és a Szövetség elnöke arról beszélt, hogy ebben az évben sikerült összhangot teremteni a két szervezet között, amit többek között a nagysikerű mórakalmi vadásznap közös megrendezése jelzett.

Szél István az MGSZH osztályvezetője és Preszner Sándor vadászati felügyelő közösen készítették helyzetelemzést a magyar vadászat és vadgazdálkodás helyzetéről valamint kilátásáról. Megítélésük szerint se a jogi, se a közgazdasági környezet nem kedvező az ágazat számára, és az erkölcsi helyzet sem rózsás. A vadászat társadalmi megítélését egyre rosszabbnak tartják. A vadásztársadalmon belüli viszony romlását mutatja, hogy az utóbbi időben megnőtt a "belső" följelentések száma.

Veszélyesnek tartották, ha a jövőben erőteljesen megváltozik a földtulajdonosi struktúra. Nagyon fontos, hogy eddig sikerült megőrizni a 3000 hektáros minimális területnagyságot, de nem biztos, hogy ezt hosszú távon is fönnt lehet tartani. A földtulajdonosoknak sokszor más az érdeke. Az is jelentős változás, hogy az erdőkre 46 %-ban magántulajdonba kerültek.

A feladatok közül kiemelték, hogy erős érdekvédelemre van szükség, amely elsősorban a törvényalkotásban a mostaninál sokkal határozottabban képviseli a vadászat és a vadgazdál-

kodás értékeit. Pénzt kellene szerezni vagy áldozni a gyakorlati kutatásokra, mert terveink kialakításában, és a törvényalkotási vitákban csak így érvényesíthetjük érdekeinket. Fölvetődött, hogy a megyében saját vadhúsfeldolgozót kellene létesíteni, és egy közös vadászatszervező céget, amely a megye vadállományának eladó részét egységes árualap-ként tudná értékesíteni - valószínűleg vadászatszervező irodáknál alacsonyabb jutalékért.

Fackelmann István a jövő évi megyei vadásznap előkészületeiről számolt be. Az egybegyűltek egyhangúan támogatták a kezdeményezést, hogy a 2010-ben Szegeden tartanak az ünnepet. A színhely az újszegedi Liget lehetne, az időpont augusztus 14. Ugyanezen a hétvégén megrendeznénk a Világ Magyar Vadásznapi I. Találkozóját, valamint a vadásznap kapcsolódna a Hungaricum fesztiválhoz. A Kamara és a Szövetség hangsúlyosan kíván részt venni a jövő

évi Országos vadásznapon is. Ezt Európa Kulturális Fővárosában, Pécsen rendezik.

S a találkozó vacsorával ért véget.

M.T.

Barkóczy Csaba preparátor műhelye

Ígényes és precíz egyedi kivitelezésben vállalja madár, kisémlős, nagyvad mell- és csont tróféák valamint hullók, kételtűek, halak dermoplastikáinak elkészítését, valamint egyéb csontanyagok kialakítását és régi preparátumok felújítását, magán-személyek, oktatási intézmények, múzeumok és egyéb bemutató központok számára

Műhely: Szeged, Külterület 4.

Tel.: 06-70-330-5988

e-mail: barkoczy@hotmail.com

Hargita Jagd Vadászbolt

6800 Hódmezővásárhely Andrásy u. 32.

Tel.: +36-62-248-768, +36-30-958-0603

www.hargitajagd.hu • hargitajagd@invitel.hu

We make it visible.

Fjäll Räven
Márkaképviselő

*Égész éves vásárlását megköszönve kívánunk minden kedves ügyfelünknek
Boldog Új Esztendőt, Jó Egészséget és a Jesen jó szelet!*

Válogasson Szilveszteri Kiemelten Akciós kínálatunkból:

(készlet erejéig)

Blaser R93 Stutzen Luxus 30-06	1.300.000 Ft	helyett	1.160.000 Ft	Browning B525 20/76 12/76	510.000 Ft	helyett	450.000 Ft
Sauer 92 Elegance 30-06	969.000 Ft	helyett	895.000 Ft	Browning GTS Special 12/76	569.900 Ft	helyett	529.900 Ft
Sauer 202 Classic 30-06 bajor agy	665.000 Ft	helyett	595.000 Ft	Bettinsoli Diamond 20/76	299.000 Ft	helyett	265.000 Ft
MauserM03 Basic 30-06 schneller	680.000 Ft	helyett	610.000 Ft	Swarovski EL 8,5x42 keresőtávcső	579.900 Ft	helyett	429.900 Ft
Browning Eurobolt 300WM	349.000 Ft	helyett	325.000 Ft	Swarovski EL 10x42 keresőtávcső	610.000 Ft	helyett	459.900 Ft
Browning A-Bolt 22-250Rem.	309.000 Ft	helyett	264.000 Ft	Zeiss Conquest 8x50 keresőtávcső	329.900 Ft	helyett	245.900 Ft
Sabatti 600 Rover steck. 223Rem.	225.900 Ft	helyett	179.900 Ft	Zeiss RF 8x56 lézeres távmérős	799.000 Ft	helyett	749.000 Ft
Sabatti 870 Rover Lux. 30-06, 7x64	249.900 Ft	helyett	209.900 Ft	Vortex Viper 8,5x50	195.900 Ft	helyett	159.900 Ft
Sabatti 870 Rover Lux. kivethető tár	279.900 Ft	helyett	239.900 Ft	Swarovski Z6i 2,5-15x56 SR Ball.T	819.900 Ft	helyett	699.000 Ft
Tikka T3 300Win.Mag.	326.900 Ft	helyett	269.900 Ft	Swarovski Z6i 5-30x50 P Ball.T.	829.900 Ft	helyett	733.300 Ft
Remington-715 243Win.	159.900 Ft	helyett	119.900 Ft	Zeiss Diarange 3-12x56 VM	939.000 Ft	helyett	839.000 Ft
JW-105 223Rem.	119.900 Ft	helyett	92.700 Ft	Zeiss Diavary CL 3-12x56 vil.pont	499.500 Ft	helyett	375.000 Ft

Hihetetlen sörétes lőszer akció január 31-ig!! Nike, RC, Mirage, Remington, Eley, Cheddite

Ha nálunk vásárol, eredményesen vadászik!

A Csongrád Megyei Vadászkamara Tagjai vadászjegyük felmutatásával, diszkont áron vásárolhatnak!

Ajánlatunk visszavonásig érvényes.

Korong lőtér Szeged mellett!

Nyitva pénteken 12 órától,
vasárnap egész nap. Igény szerint
egyéb napokon is!

Érdeklődni : Mácsai Béla
06-30-9550134

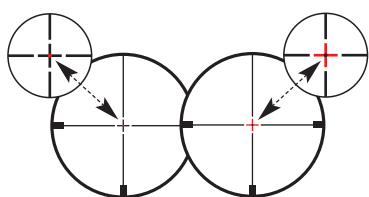
Hargita Jagd

Victory Varipoint

A Zeiss újdonsága: Victory Varipoint V69-es irányzójellel

- 2 különálló megvilágított irányzójel egy céltávcsőben; nappalra megvilágított pont (nagysága állandó), szürkületben választhatunk a megvilágított kereszt vagy pont között
- 3-12x56, ill. 2,5-10x50-es nagyításban

Hargita Jagd Vadászbolt

Zeiss Márkakereskedés

6800 Hódmezővásárhely Andrassy u. 32.

+36-30-958-0603 +36-62-248-768

www.hargitajagd.hu • hargitajagd@invitel.hu

ZEISS

We make it visible.